

Kalibre, som findes i Søforternes Bestyknng, og en kraftig Granatild vil sikkert være meget farlig for Skibet, idet man derved vil kunne gjennemhulle og oprive de upantsrede Dele, bringe Torpedoer til Explosion, dræbe Mandstabet samt ødelægge de i disse Dele af Skibet værende Cellaefdelinger, hvorved Skibets Fart og Manøvreevne svækkes. Dette vil i endnu højere Grad opnaas, naar Mellemkalibrene erholde Granater med de moderne Explosivstoffer. Det turde fremgaa heraf, at saa fortrinligt det moderne Værbetteskib kan være i Kampen paa Søen, er det tvivlsomt, om det kan kaldes en heldig Type til Kamp mod Kystforter. Det er imidlertid kun saa saadanne Skibe, England besidder. Den langt overveiende Del af de engelske Skibe samt alle tydske og russiske Skibe have Pantser paa mindre end 14 in (355 mm.) Compound, hvilket svarer til c. 46 ctm. Smedejern, en Pantserthjkkelse, der gjennembrydes af den 30,5 ctm. 40 Kaliber lange Kruppste Kanon paa c. 1 Mil, af den 24 ctm. 40 Kaliber lange Kruppste Kanon samt af vor 35½ ctm. og 30½ ctm. Bagladefanon paa Afstand af c. 6—8,000 Alen.

Et meget væsentligt Spørgsmaal ved en Bys Forsvar ved Forter er selvfølgelig, paa hvilke Afstande Skibene kunne foretage et Bombardement. Ved Dreietaarnskibe og Rasematkskibe har Skytset en meget begrændset Høideretningsfrihed, da det styder gennem Porte i Pantservæggen. Maximumrækningen for de pantserbrydende Kanoner derombord ligger derfor i Reglen mellem 8 og 11,000 Al. Men disse Skibstyper ere dog forsynede med en Del Skyts af forskellige Kalibre paa Dækkene i saadanne Afstutager, at der kan skydes under større Elevationer dermed. Ved den moderne Kampskibstype derimod, Værbetteskibet — o: et Skib med aabne Taarne til det svære Skyts, der altsaa styder over Bænk, faaledes at selve Afstutagen og ofte ogsaa Betjeningsmandstabet under Ladningen kun dækkes af en sværere Staalstærm, der dreier sig med Afstutagen og beskytter mod Siden fra Massinskyts og hurtigskydende Kanoner, medens Afstutagen og Dreiemekanismen dækkes af et svært Pantser — er Elevationensfriheden meget betydelig. Bombardementsgrændsen for moderne Flaaders Skyts maa saaledes sættes for den overveiende Del af Skytset til 13,000 à 14,000 Al., men det maa paaregnes, at et ikke ringe Antal Kanoner kan føre Siden ud paa 18,000 Al. og enkelte endda til c. 20,000 Al.

Ved Kystartilleriet, særlig de aabne Batterier, bestemmer man ved Afstutagen den øvre Grændse for Skudvidden, idet man ikke giver større Høideretningsfrihed end den, der svarer til den største Afstand, hvorpaa der med Udbytte kan skydes. Exempelvis skal anføres, at den 17 ctm. 40 Kaliber lange Kruppste Kanon ved 10° Elevation sender sin Granat ud paa henved 1 Mil, med 20° Elevation paa c. 1½ Mil og med 35° paa næsten 2 Mil. Den 24 ctm. 40 Kaliber lange Kruppste Kanon forlanger til de samme Distancer henholdsvis c. 8°, c. 15° og c. 27°. Den 30½ ctm. 40 Kaliber lange Kruppste Kanon naaer 2 Mil med lidt over 20° Elevation og ved 35° Elevation over 2½ Mil. Almindeligvis vil man næppe skyde paa større Afstand end c. 1½ Mil. En noagtig Karakterisering af det nyeste Skyts' Skudsikkerhed er meget vanskelig. Det kan vistnok almindelig siges, at den sandsynlige Længdefvigelse ligger mellem 1/500 og 1/300 af Distancen og den sandsynlige Sideafvigelse mellem 1/5000 og 2/5000 af Distancen. Som Exempel skal anføres Træfningen af vor 30½ ctm. 35 Kaliber lange Bagladefanon paa et Pantseraar 10 Al. høit og 18 Al. i Diameter. Naar Træfcentret er lagt midt paa Maalet, vil Kanonen af 100 Skud give 96 Træffere paa ½ Mil, 55 Træffere paa ¾ Mil og 25 Træffere paa 1 Mils Afstand under den Forudsætning, at Kanonen betjenes godt og staar paa en fast Standplads. Det tør vel siges, at Skudsikkerheden er saa stor, at kraftig Virkning kan ventes, naar blot Indskydning, o: rigtig Observation af Medslagene, er mulig, selv om Maalet er i Bevægelse, idet man har Midler til at korrigere Retningen saaledes, at der tages Hensyn til Maalets Flytning under Projektillets Flugt gennem Luften. For de 40 Kaliber lange Kanoner foresligger ingen Indskydning.

Det kunde sikkert have sin Interesse at klare det Spørgsmaal, hvorledes Skytssets Udvikling videre vil gaa. Hvad Skytsmaterialet til det sværeste Skyts angaar, er der braagt Enighed til Veie om, at dette bør være Staal; ligeledes synes der for de fleste Staters Bedkommende at være Enighed om at forlade de